

SUDJELOVANJE SESTARA U SABIRANJU IZRAELA

predsjednik Russell M. Nelson

Upućujem proročku molbu vama, ženama ove Crkve, da oblikujete budućnost pomažući sabrati raspršeni Izrael.

Predivno je biti s vama, moje drage i dragocjene sestre. Možda će vam nedavno iskustvo pružiti uvid u to što osjećam za vas i uzvišene sposobnosti s kojima ste podarene.

Jednoga sam dana, dok sam se obraćao kongregaciji u Južnoj Americi, postao iznimno ushićen zbog svoje teme i u ključnom sam trenutku

rekao: »Kao *majka* 10-ero djece, mogu vam reći...«, a zatim sam nastavio i dovršio svoju poruku.

Nisam shvatio da sam rekao riječ *majka*. Moj je prevoditelj, pretpostavivši da sam se zabunio, promijenio riječ

majka u *otac* pa kongregacija nikada nije saznala da sam sâm sebe nazvao *majkom*. No, moja je supruga Wendy to čula i oduševila se mojom frojdovskom omaškom.

U tom je trenutku, duboka čežnja mojeg srca da učinim razliku u svijetu – kao što to majka čini – uzavrela iz mojeg srca. Tijekom godina, kada god bi me upitali zašto sam *odabrao* postati liječnik, moj je odgovor uvijek bio isti: »Jer nisam mogao *odabrati* biti majka«.

Molim vas, uzmite u obzir da kada god iskoristim riječ *majka*, ne govorim samo o ženama koje su rodile ili usvojile dijete u ovom životu. Govorim o *svim* odraslim kćerima naših Nebeskih roditelja. *Svaka* je žena majka vrlinom svoje vječne božanske sudbine.

Stoga večeras, kao *otac* 10-ero djece – *devet* kćeri i jednog sina – i kao predsjednik Crkve, molim se da ćete osjetiti koliko su moji osjećaji prema vama duboki – o tome tko ste i svemu dobrome što možete činiti. Nitko ne može učiniti to što pravedna žena može. Nitko ne može oponašati utjecaj majke.

Muškarci mogu priopćiti i često priopćavaju ljubav Nebeskog Oca i Spasitelja drugima. No, žene imaju poseban dar za to – božansko podarivanje. Vi imate svojstvo osjetiti što je nekome potrebno – i *kada* mu je to potrebno. Možete posegnuti, utješiti, podučiti i osnažiti nekoga u njegovom ili njezinom samom trenutku potrebe.

Žene drugačije vide stvari od muškaraca i, o, kako nam je potrebna vaša perspektiva! Vaša vas narav vodi da *prvo* razmišljate o drugima, da razmotrite učinak koji će bilo koji tijek djelovanja imati na druge.

Kao što je predsjednik Eyring istaknuo, naša je veličanstvena majka Eva – sa svojom dalekosežnom vizijom nauka našeg Nebeskog Oca – bila ta koja je pokrenula ono što nazivamo »Padom«. Njezin su mudar i hrabar odabir te Adamova podupiruća odluka pokrenuli Božji naum sreće naprijed. Oni su omogućili svakome od nas da dođemo na Zemlju, primimo tijelo i dokažemo da ćemo odabrati zauzimati se za Isusa Krista *sada*, baš kao što smo to učinili u predsmrtnosti.

Moje drage sestre, imate posebne duhovne darove i sklonosti. Večeras vas potičem, sa svom nadom svojega srca, da se molite kako biste razumjele *svoje duhovne darove* – da ih njegujete, koristite i proširujete, čak i više nego što to ikada jeste. Promijenit ćete svijet kada to činite.

Kao žene, vi nadahnjujete druge i postavljate mjerilo dostojno oponašanja. Dajte da vam malo ispričam o pozadini dvije velike najave s našeg prošlog općeg sabora. Vi, moje drage sestre, bile ste ključne za svaku.

Prvo, posluživanje. Uzvišeno mjerilo za posluživanje je ono našeg Spasitelja, Isusa Krista. Općenito, žene su bliže tom mjerilu od muškaraca, oduvijek su bile. Kada doista poslužujete, slijedite svoje osjećaje kako biste pomogle nekom drugom iskusiti više od Spasiteljeve ljubavi. Naklonost da poslužuju svojstvena je pravednim ženama. Znao sam ženu koja je svakoga dana molila: »Kome bi htio da danas pomognem?«.

Prije najave u travnju 2018. o višem i svetijem načinu brige za druge, sklonost nekih muškaraca bila je da označe svoja zaduženja za kućno učiteljstvo kao »obavljeno« i krenu dalje sa sljedećim zadatkom.

No, kada ste *vi* osjetile da sestra koju posjećujete treba pomoć, reagirale ste odmah, a zatim tijekom mjeseca. Time je to *kako* posjećujete nadahnulo naš pomak navije na posluživanje.

Drugo, na posljednjem smo Općem saboru također preustrojili zborove Melkisedekovog svećeništva. Kada smo se hrvali s time kako pomoći muškarcima Crkve da budu učinkovitiji u svojim dužnostima, pažljivo smo razmotrili primjer Potpornog društva.

U Potpornom se društvu zajedno sastaju žene raznih dobi i etapa života. Svako desetljeće života donosi jedinstvene izazove pa ipak, *vi* ste tu, tjedan za tjednom, zajedno se družite, rastete i naučavate evanđelje te doista doprinosite u svijetu.

Dakle, slijedeći vaš primjer, obnašatelji Melkisedekovog svećeništva su članovi zbora starješina. To su muškarci u dobi od 18 do 98 (možda više) godina s podjednako opsežnim svećeničkim i crkvenim iskustvima. Ova braća sada mogu stvoriti snažnije pobratimske veze, zajedno učiti i učinkovitije blagoslivljati druge.

Sjetit ćete se da smo prošloga lipnja sestra Nelson i ja govorili mladima Crkve. Pozvali smo ih da se prijave u Gospodinovu četvu mladih kako bi pomogli sabrati Izrael s obje strane vela. Ovo sabiranje je »*najveći* izazov, *najveći* cilj i *najveće* djelo na Zemlji danas!«.¹

To je cilj kojemu su očajno potrebne žene jer žene oblikuju budućnost. Stoga večeras upućujem proročku molbu vama, ženama ove Crkve, da oblikujete budućnost pomažući sabrati raspršeni Izrael.

Odakle možete početi?

Mogu li uputiti *četiri poziva*:

Prvo, pozivam vas da sudjelujete u desetodnevnom postu od društvenih medija i bilo kojih drugih medija koji donose negativne i nečiste misli u vaš um. Molite se kako biste spoznale koje utjecaje ukloniti tijekom svojeg posta. Učinak vašeg desetodnevnog posta mogao bi vas iznenaditi. Što primjećujete nakon što ste uzele predah od pogleda svijeta koji su ranjavali vaš duh? Postoji li promjena u tome gdje *sada* želite provoditi svoje vrijeme i energiju? Jesu li se bilo koji od vaših prioriteta promijenili – barem samo malo? Potičem vas da zabilježite svaki dojam i djelujete prema njemu.

Drugo, pozivam vas da pročitate Mormonovu knjigu od sada do kraja godine. Koliko god se to moglo činiti nemogućim sa svime što pokušavate izvesti u svojem životu, prihvatite li ovaj poziv s cjelovitom nakanom srca, Gospodin će vam pomoći pronaći način da ga ostvarite. I, dok uz molitvu proučavate, obećavam vam da će vam

se nebesa otvoriti. Gospodin će vas blagosloviti s povećanim nadahnućem i objavom.

Dok čitate, potaknuo bih vas da označite svaki stih koji govori o Spasitelju ili se odnosi na njega. Tada, iskazujte namjeru da razgovarate o Kristu, radujete se o Kristu i propovijedate o Kristu sa svojim obiteljima i prijateljima.² Vi i oni približite ćete se Spasitelju kroz ovaj postupak. I promjene, čak i čudesa, početak će se događati.

Jutros je iznesena najava po pitanju novog nedjeljnog rasporeda sati i nastavnog plana i programa usmjerenog na dom, koji je Crkva podržala. Vi, moje drage sestre, ključ ste uspjeha ovog novog, uravnoteženog i koordiniranog nastojanja podučavanja evanđelja. Molim vas da one koje volite podučavate onome što učite iz Svetih pisama. Podučite ih kako da se okrenu Spasitelju za njegovu iscjeljujuću i pročišćujuću moć kada sagriješe. I podučite ih kako da crpe njegovu osnažujuću moć svakog dana svojeg života.

Treće, uspostavite uzorak redovitog odlaska u hram. Ovo će možda zahtijevati malo više žrtve u vašem životu. Više redovnog vremena u hramu omogućit će Gospodinu da vas podučiti kako crpsti iz njegove svećeničke moći s kojom ste podarene u njegovom svetom hramu. Za one od vas koje ne žive blizu hrama, pozivam vas da uz molitvu učite o hramovima u Svetim pismima i riječima živućih proroka. Nastojte *znati* više, *razumjeti* više, *osjetiti* više o hramovima nego što ste to ikada prije.

Tijekom našeg globalnog sastanka duhovne misli za mlade prošloga lipnja govorio sam o mladiću čiji se život promijenio kada su njegovi roditelji zamijenili njegov pametni telefon s telefonom na preklapanje. Majka ovog mladića je neustrašiva žena vjere. Vidjela je svojeg sina kako vrluda prema mogućnostima koje bi ga mogle spriječiti u služenju misije. Odnijela je svoje prošnje u hram da bi saznala kako najbolje pomoći svojem sinu. Zatim je do kraja provela svaki dojam.

Rekla je: »Osjetila sam Duha kako me vodi da provjerim sinov telefon u određenim trenucima kako bih zamijetila određene stvari. Ne znam kako upotrebljavati te pametne telefone, no Duh me vodio kroz sve društvene

medije koje ja nikada ne koristim! Znam da Duh pomaže roditeljima koji traže vodstvo kako bi zaštitili svoju djecu. [U početku] je moj sin bio bijesan na mene... No, zahvalio mi se nakon samo tri dana! Mogao je osjetiti razliku.«

Ponašanje i stavovi njezinog sina drastično su se promijenili. Postao je uslužniji kod kuće, više se smiješio i bio je pozorniji u crkvi. Neko je vrijeme volio služiti u hramskoj krstionici i pripremao se za svoju misiju.

Moj je četvrti poziv, za vas koje ste punoljetne, da u potpunosti sudjelujete u Potpornom društvu. Potičem vas da proučite trenutnu izjavu o svrsi Potpornog društva. Ona je nadahnjujuća. Mogla bi vas voditi u razvijanju vlastite izjave o svrsi za vaš osobni život. Također vas molim da okusite istine iz izjave Potpornog društva objavljene prije gotovo 20 godina.³ Uokviren primjerak ove izjave visi na zidu u uredu Prvog predsjedništva. Oduševljen sam *svaki* puta kada ju pročitam. Ona opisuje tko ste vi i kakvima vas Gospodin treba da budete u ovom *dragocjenom* trenutku dok vršite *svoj* dio u pomaganju sabiranja raspršenog Izraela.

Moje drage sestre, trebamo *vas!* »Trebamo *vašu* snagu, *vaše* obraćenje, *vaše* uvjerenje, *vašu* sposobnost da vodite, *vašu* mudrost i *vaše* glasove.«⁴ Jednostavno ne možemo sabrati Izrael bez vas.

Volim vas i zahvaljujem vam se te vas sada blagoslivljam sposobnošću da ostavite ovaj svijet za sobom dok pomažete u ovom presudnom i hitnom djelu. Zajedno možemo učiniti sve što Nebeski Otac treba da učinimo kako bismo pripremili svijet za Drugi dolazak njegovoga ljubljenog Sina.

Isus jest Krist. Ovo je njegova Crkva. O tome svjedočim, u ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. Russell M. Nelson, »Nada Izraela« (globalni sastanak duhovne misli za mlade, 3. lipnja 2018.), Hopeofisrael.lds.org.
2. Vidi 2 Nefi 25:26
3. Za službenu izjavu Potpornog društva, vidi Mary Ellen Smoot, »Rejoice, Daughters of Zion«, *Lijahona*, siječanj 2000., 111–114.
4. Russell M. Nelson, »A Plea to My Sisters«, *Lijahona*, studeni 2015., 96; naglasak dodan.

ISPRAVNO IME CRKVE

predsjednik Russell M. Nelson

Isus Krist nas je uputio da zovemo Crkvu njegovim imenom jer je to njegova Crkva, ispunjena njegovom moću.

Moja ljubljena braćo i sestre, na ovaj predivan šabat radujemo se zajedno u našim mnogim blagoslovima od Gospodina. Vrlo smo vam zahvalni na vašim svjedočanstvima o obnovljenom evanđelju Isusa Krista, na žrtvama koje ste podnijeli kako biste ostali na njegovom putu saveza ili se na njega vratili, te na vašoj posvećenoj službi u njegovoj Crkvi.

Danas se osjećam ponukan raspraviti s vama o pitanju od velike važnosti. Prije nekoliko tjedana izdao sam izjavu o ispravku vezano za ime Crkve.¹ To sam učinio jer mi je Gospodin utisnuo u misli važnost imena koje je on odredio za svoju Crkvu, i to Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana.²

Kao što biste očekivali, odgovori na ovu izjavu i na izmijenjeni stilski vodič³ bili su različiti. Mnogi su članovi odmah ispravili ime Crkve na svojim blogovima i stranicama društvenih medija. Drugi su se pitali zašto je, uz sve što se događa u svijetu, bilo potrebno naglasiti nešto tako »beznačajno«. A neki su rekli da se to ne može ostvariti, onda zašto uopće pokušavati? Objasnio bih zašto nam je toliko duboko stalo do ove teme. Ali najprije bih naveo što ovo nastojanje *nije*:

- Ovo *nije* promjena imena.
- Ovo *nije* promjena marke.
- Ovo *nije* kozmetički zahvat.
- Ovo *nije* hir.
- I ovo *nije* beznačajno.

Umjesto toga, ovo *jest* ispravak. Ovo *jest* zapovijed od Gospodina. Joseph Smith nije imenovao Crkvu koja je bila obnovljena kroz njega, niti je to učinio Mormon. Bio je to sam Spasitelj koji je rekao: »Jer tako će se crkva moja nazivati u posljednjim danima, i to Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana.«⁴

I još ranije, 34. godine po. Kr., naš je uskrsli Gospodin dao sličnu uputu članovima svoje Crkve kad ih je posjetio u Americi. U to je vrijeme rekao:

»Zato ćete nazvati crkvu u ime moje...

A kako bi to i bila crkva moja, ako se ne bi nazivala imenom mojim? Jer ako se crkva naziva u Mojsijevo ime, tad je to Mojsijeva crkva; ili ako se naziva u ime čovjeka, tad je to crkva čovjekova; no, ako se naziva u moje ime, tad je to moja crkva.«⁵

Dakle, o imenu Crkve se ne pregovara. Kada Spasitelj jasno iznosi koje treba biti ime njegove Crkve, i čak ispred svoje izjave kaže: »Tako će se crkva moja nazivati«, on je ozbiljan. I ako dopustimo da se koriste nadimci ili prihvatimo ili čak sami potičemo te nadimke, on je uvrijeđen.

Što ima u imenu ili, u ovom slučaju, nadimku? Kad se radi o nadimcima Crkve, kao »Crkva SPD-a«, »Mormonska crkva« ili »Crkva svetaca posljednjih dana«, najvažnija stvar u tim nazivima je *odsutnost* Spasiteljevog imena. Ukloniti Gospodinovo ime iz Gospodinove Crkve velika je pobjeda za Sotonu. Kada *odbacujemo* Spasiteljevo ime, mi neupadljivo *zanemarujemo* sve što je Isus Krist učinio za nas – čak i njegovo Pomirenje.

Razmotrite ovo iz njegove perspektive: Prije smrtnosti bio je Jahve, Bog Starog zavjeta. Pod upravljanjem svog Oca bio je Stvoritelj ovog i drugih svjetova.⁶ Odabrao je podložiti se volji svog Oca i učiniti nešto za svu Božju djecu što nitko drugi nije mogao učiniti! Milostivo sišavši na Zemlju kao Jedinorođenac Očev u tijelu, bio je okrutno ponižen, izvrgnut ruglu, popljuvan i bičevan. U Getsemanskom vrtu naš je Spasitelj uzeo na sebe *svaku* bol, *svaki* grijeh i *svu* tjeskobu i patnju koju smo *ikada* iskusili vi i ja te svatko tko je ikada živio ili će ikada živjeti. Pod težinom tog mučnog tereta krvario je iz svake pore.⁷ Sva ova patnja bila je pojačana kad je bio okrutno razapet na križu Kalvarije.

Kroz ova bolna iskustva i svoje kasnije Uskrsnuće – svoje beskrajno Pomirenje – omogućio je besmrtnost svima te je otkupio svakoga od nas od učinaka grijeha, pod uvjetom našeg pokajanja.

Nakon Spasiteljeva Uskrsnuća i smrti njegovih apostola, svijet je utonuo u stoljeća tame. Tada su se, 1820.

godine, Bog Otac i njegov Sin Isus Krist ukazali proroku Josephu Smithu kako bi započeli Obnovu Gospodinove Crkve.

Nakon svega što je pretrpio – i nakon svega što je učinio za ljudski rod – shvaćam s dubokom žalošću da smo se nesvjesno složili da se Gospodinova obnovljena Crkva naziva drugim imenima, od kojih svako briše sveto ime Isusa Krista!

Svake nedjelje, kada dostojno blagujemo od sakramenta, mi ponovno dajemo sveto obećanje našem Nebeskom Ocu da smo voljni preuzeti na sebe ime njegovog Sina, Isusa Krista.⁸ Obećajemo da ćemo ga slijediti, pokajati se, obdržavati njegove zapovijedi i *uvijek* ga se spominjati.

Kada izostavljamo njegovo ime iz njegove Crkve, mi nesmotreno uklanjamo *njega* kao središnje usmjerenje našeg života.

Uzimanje Spasiteljevog imena na sebe uključuje izjavljivanje i svjedočenje drugima – kroz naše postupke i naše riječi – da Isus jest Krist. Bojimo li se toliko da ćemo *uvrijediti* nekoga tko nas naziva »Mormonima« da ne *branimo* samog Spasitelja, ne zauzimamo se za njega čak i u ime kojim se njegova Crkva naziva?

Ako mi, kao narod i kao pojedinci, želimo imati pristup moći Pomirenja Isusa Krista – da nas očisti i iscijeli, da nas osnaži i uvećiča te da nas naposljetku uzvisi – moramo jasno priznati njega kao izvor te moći. Možemo započeti nazivajući njegovu Crkvu imenom koje je on odredio.

Za veći dio svijeta Gospodinova je Crkva trenutno maskirana kao »mormonska crkva«. Ali mi kao članovi Gospodinove Crkve znamo tko stoji na njezinom čelu: sam Isus Krist. Nažalost, mnogi koji čuju pojam *Mormon* mogu pomisliti da štujemo Mormona. Nije tako! Mi častimo i poštujemo tog velikog drevnog američkog proroka.⁹ Ali mi *nismo* Mormonovi učenici. Mi smo Gospodinovi učenici.

U ranim danima obnovljene Crkve pojmovi kao *Mormonska crkva* i *mormoni*¹⁰ često su se koristili kao epiteti – kao okrutni pojmovi, uvredljivi pojmovi – namijenjeni da izbrišu Božju ruku u obnavljanju Crkve Isusa Krista u ovim posljednjim danima.¹¹

Braćo i sestre, mnogo je svjetovnih argumenata protiv obnavljanja ispravnog imena Crkve. Zbog digitalnog svijeta u kojem živimo te s optimizacijom tražilica koja pomaže svima nama gotovo trenutno pronaći informacije koje trebamo – uključujući informacije o Gospodinovoj Crkvi – kritičari kažu da u ovom trenutku ispravljanje nije mudro. Drugi smatraju da, pošto smo toliko široko

poznati kao »mormoni« i kao »Mormonska crkva«, trebamo izvući što možemo iz toga.

Kad bi ovo bila rasprava o davanju naziva organizaciji koju je čovjek stvorio, ti bi argumenti mogli prevladati. Ali u ovom ključnom pitanju mi gledamo prema onome čija je ovo Crkva i priznajemo da Gospodinovi putevi nisu, niti će ikada biti, čovjekovi putevi. Budemo li strpljivi i učinimo li dobro svoj dio, Gospodin će nas voditi kroz ovaj važan zadatak. Naposljetku, mi znamo da Gospodin pomaže onima koji nastoje činiti njegovu volju, kao što je pomogao Nefiju ostvariti zadatak izgradnje lađe za prelazak mora.¹²

Trebat ćemo biti uljudni i strpljivi u našim nastojanjima da ispravimo ove greške. Odgovorni će mediji biti dobronamjerni u odgovaranju na naš zahtjev.

Na prijašnjem je općem saboru starješina Benjamin De Hoyos govorio o takvom događaju. On je rekao:

»Prije nekoliko godina, dok sam služio u uredu za odnose s javnošću Crkve u Meksiku, [suradnik i ja] bili smo pozvani sudjelovati u radijskoj emisiji... [Jedan od redatelja programa nas] je upitao: 'Zašto Crkva ima tako dugo ime? (...)'

Moj suradnik i ja smo se nasmiješili na tako veličanstveno pitanje i zatim objasnili da ime Crkve nije odabrao čovjek. Dao ga je Spasitelj... Redatelj programa odmah je i s poštovanjem odgovorio: 'Tako ćemo ga ponavljati s velikim zadovoljstvom.'¹³

To izvješće daje uzorak. Jedan po jedan, naši će se najveći naponi kao pojedinaca tražiti kako bismo ispravili greške koje su se uvukle tijekom godina.¹⁴ Ostatak svijeta može ili ne mora slijediti naše vodstvo nazivajući nas ispravnim imenom. Ali neiskreno je da budemo frustrirani kada većina svijeta naziva Crkvu i njezine članove krivim imenima, a mi činimo isto.

Naš je izmijenjeni stilski vodič koristan. On navodi: »Poželjno je navesti puni naziv Crkve kada ju se prvi puta spominje: 'Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana'. Kada je potrebna skraćena [druga] referenca, poželjni su izrazi 'Crkva' ili 'Crkva Isusa Krista'. Naziv 'obnovljena Crkva Isusa Krista' također je točan i potiče se njegovo korištenje.«¹⁵

Ako vas netko pita: »Jeste li mormon?«, možete odgovoriti: »Ako pitate jesam li član Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana, da, jesam!«.

Ako netko pita: »Jeste li svetac posljednjih dana?«,¹⁶ možete odgovoriti: »Da, jesam. Vjerujem u Isusa Krista i član sam njegove obnovljene Crkve.«

Moja draga braćo i sestre, obećavam vam da će, damo li sve od sebe da obnovimo ispravno ime Gospodinove Crkve, onaj čija je ovo Crkva izliti svoju moć i blagoslove na glave svetaca posljednjih dana,¹⁷ kakve nikada nismo vidjeli. Imat ćemo znanje i moć Božju da nam pomognu donijeti blagoslove obnovljenog evanđelja Isusa Krista svakom narodu, plemenu, jeziku i puku i pripremiti svijet za Drugi dolazak Gospodina.

Dakle, što ima u imenu? Kad se radi o imenu Gospodinove Crkve, odgovor je: »Sve!« Isus Krist nas je uputio da zovemo Crkvu njegovim imenom jer je to njegova Crkva, ispunjena njegovom moću.

Znam da Bog živi. Isus jest Krist. On vodi svoju Crkvu danas. O tome svjedočim u sveto ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. »Gospodin mi je utisnuo u misli važnost naziva koji je objavio za svoju Crkvu, i to Crkvu Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Imamo djelo pred sobom da se uskladimo s njegovom voljom. U proteklim su tjednima, razni crkveni vođe i odjeli započeli nužne korake da se to ostvari. Dodatne informacije o ovom važnom pitanju bit će dostupne u nadolazećim mjesecima« (Russell M. Nelson, u »Naziv Crkve« [službena izjava, 16. kolovoza 2018.] mormonnewsroom.org).
2. Prethodni predsjednici Crkve iznijeli su slične zahtjeve. Na primjer, predsjednik George Albert Smith je rekao: »Nemojte iznevjeriti Gospodina nazivajući ovo Mormonskom crkvom. On je nije nazvao Mormonskom crkvom« (Conference Report, travanj 1948., 160).
3. Vidi »Style Guide—The Name of the Church« [Stilski vodič – naziv Crkve], mormonnewsroom.org.
4. Nauk i savezi 115:4
5. 3 Nefi 27:7–8
6. Vidi Mojsije 1:33
7. Vidi Nauk i savezi 19:18
8. Vidi Moroni 4:3; Nauk i savezi 20:37, 77
9. Mormon je bio jedan od četiri velika pisca Mormonove knjige, drugi su bili Nefi, Jakov i Moroni. Svi su vidjeli Gospodina, kao i njezin nadahnuti prevoditelj, prorok Joseph Smith.
10. Čak je i riječ *Mormonites* bila među pojmovima poruge koji su se koristili (vidi *History of the Church*, 2:62–63, 126).
11. Čini se da su se drugi epiteti događali u vrijeme Novog zavjeta. Tijekom suđenja apostolu Pavlu pred Feliksom, rečeno je da je Pavao »kolovođa nazarejske sljedbe« (Djela 24:5). Gledom na korištenje izraza »nazarejske« jedan je komentator napisao: »Ovo je bilo ime obično davano kršćanima kao poruga. Tako su bili nazivani jer je Isus bio iz Nazareta« (Albert Barnes, *Notes, Explanatory and Practical, on the Acts of the Apostles* [1937.], 313).
Slično tome, drugi komentar navodi: »Kao što je naš Gospodin s prezimom bio nazivan 'Nazarećanin' (Mt wvvi. 71), tako su Židovi imenovali njegove učenike 'nazarejcima'. Nisu htjeli priznati da su oni kršćani, *to jest* učenici Mesije« (*The Pulpit Commentary: The Acts of the Apostles*, uredili H. D. M. Spence i Joseph S. Exell [1884.], 2:231).
U tom smislu, stariješina Neal A. Maxwell je primijetio: »Tijekom sveto-pisamske povijesti vidimo ponavljajuća nastojanja da se proroci ponize kako bi ih se odbacilo – obilježilo tako da ih se umanj. Međutim, većinom ih suvremenici i sekularna povijest jednostavno zanemaruju. Naposljetku, rani su kršćani bili nazivani samo 'nazarejsk[om] sljedb[om]' (Djela 24:5)« («Out of Obscurity», *Ensign*, studeni 1984., 10).
12. Vidi 1 Nefi 18:1–2
13. Benjamín De Hoyos, »Called to Be Saints«, *Liahona*, svibanj 2011., 106.
14. Iako ne možemo kontrolirati kako nas drugi ljudi nazivaju, u potpunosti možemo kontrolirati kako nazivamo sami sebe. Kako možemo očekivati od drugih da poštuju ispravno ime Crkve ako mi kao njezini članovi to ne činimo?
15. »Style Guide—The Name of the Church«, mormonnewsroom.org.
16. Pojam *svetac* često se koristi u Svetoj Bibliji. U Pavlovoj poslanici Efežanima, na primjer, on je koristio riječ *svetac* barem jednom u svakom poglavlju. Svetac je osoba koja vjeruje u Isusa Krista i nastoji ga slijediti.
17. Vidi Nauk i savezi 121:33